

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, împotriva deciziei din 10 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Temciuc împotriva Primăriei orașului Cricova, Consiliul orășnesc Cricova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La data de 28 mai 2014, Vera Temciuc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Cricova, Consiliului orășnesc Cricova solicitînd obligarea Consiliului orășnesc Cricova și Primăria or.Cricova, mun.Chișinău să elibereze actele ce confirmă proprietatea sa asupra terenului cu număr cadastral 3156108.081 aflat în proprietatea administrației publice locale - or.Cricova, mun.Chișinău, necesare pentru înregistrarea bunului imobil la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia Consiliului orășnesc Cricova nr.3/1 din 25 aprilie 2000 i s-a atribuit lotul de pămînt nr.41 pentru construcția casei de locuit particulare.

Menționează că, prin decizia nr.6/19 din 02 august 2012 a Consiliului orășnesc Cricova a fost abrogată decizia nr.3/1 din 25 aprilie 2000 a Consiliului orășnesc Cricova.

Prin hotărîrea din 16 ianuarie 2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, devenită irevocabilă din 17 septembrie 2013, a fost anulată decizia nr.6/19 din 02 august 2012 a Consiliului orășnesc Cricova ca ilegală.

Afirmă că, la data de 07 aprilie 2014 s-a adresat cu cerere către Primăria or. Cricova prin care a solicitat eliberarea titlului de proprietate asupra bunului imobil amplasat pe adresa or. Cricova, str. Speranței, nr.4, cu număr cadastral 3156108.81 pentru înregistrarea acestuia la Oficiul Cadastral Teritorial mun.Chișinău.

Declară că, prin scrisoarea nr.05-5/446 din 23 aprilie 2014, recepționată la data de 29 aprilie 2014, a fost informată că conform deciziei nr.1/13 din 24 ianuarie 2013 a Consiliului orășnesc Cricova a fost abrogată decizia nr.6/19 din 02 august 2012 a Consiliului orășnesc Cricova „fapt ce este în conformitate cu hotărîrea din 16 ianuarie 2012 a judecătoriei Rîșcani”, însă nu a primit nici un răspuns la solicitarea ei.

Indică că, prin hotărîrea din 16 ianuarie 2012 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a stabilit cu certitudine că prin decizia nr.3/1 din 25 aprilie 2000 a Consiliului orășenesc Cricova cu privire la repartizarea lotului de pămînt pentru construcția casei de locuit particulare, i s-a atribuit lotul de pămînt cu suprafața de 600 m.p.

Indică că, alte decizii care ar afecta dreptul de folosință asupra lotului de pămînt, sunt lovite de nulitate.

La data de 16 octombrie 2015, reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea Consiliului orășenesc Cricova și Primăria or. Cricova, mun. Chișinău să-i elibereze actul ce confirmă proprietatea asupra terenului, număr cadastral 3156108.081, aflat în proprietatea administrației publice locale, acte necesare pentru înregistrarea bunului imobil la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău după ea și anume a titlului de proprietate asupra terenului nominalizat.

Prin hotărîrea din 21 octombrie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Vera Temciuc împotriva Primăriei or. Cricova, Consiliului orășenesc Cricova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

Prin decizia din 10 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Vera Temciuc și s-a menținut hotărîrea din 21 octombrie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 07 aprilie 2016, avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 47 al Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 835 din 17 mai 1996, deoarece aceasta stabilește posibilitatea aplicării interdicției de construire, pe cînd, în speță, ține de obligarea la construire din partea autorității publice locale.

Declară că, art. 18 alin.(2), art. 20 alin.(1), (2) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, la care face referire instanța de apel, nu au nici o relevanță în speța dată, deoarece acestea se referă la situația ulterioară primirii titlului de proprietate asupra terenului.

Menționează că, normele de drept invocate de instanța de apel nu prevăd condiții și nu stabilesc proceduri de obținere a titlului de proprietate asupra terenului repartizat și nu prevăd obligații de a întreprinde anumite acțiuni. Astfel, legile invocate de instanța de apel în concluziile sale nu condiționează eliberarea titlului de proprietate asupra terenului atribuit cu executarea anumitor lucrări pe acest lot și în privința acestui lot.

Remarcă că, obligarea la efectuarea anumitor lucrări pe terenul atribuit legal nu are nici un suport juridic, astfel fiind ilegală.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 10 februarie 2016, iar avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, a declarat recurs la data de 07 aprilie 2016, ceea ce denotă că este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind

lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Valeriu Puica, în interesele Verei Temciuc, împotriva deciziei din 10 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală